

Nr 391.

Av herr **Pettersson** i Köping **m. fl.**, i anledning av K. Maj:ts proposition, nr 58, med förslag till lag om polisväsendet i riket m. m.

I Kungl. Maj:ts till riksdagen innevarande år avlämnade proposition nr 58, med förslag till lag om polisväsendet i riket, stadgas bland annat i § 12 att »i kommun, som bildar eget polisdistrikt, må polisenämnd tillsättas».

Häri inbegripas såväl städer som köpingar och landskommuner, som bilda särskilda polisdistrikt. Av lagförslaget jämte tillhörande motivering framgår vidare otvetydigt, att någon direkt skyldighet för dylik kommun att tillsätta polisenämnd icke avsetts, utan skulle frågan, huruvida en sådan nämnd skall tillsättas eller icke, bliva beroende av vederbörande kommuns beslut eller, rättare uttryckt, av meningen hos majoriteten inom den beslutande kommunala myndigheten.

Enligt vårt förmenande synes detta stadgande icke vara tillfyllest, och frågan, huruvida en kommun, som enligt lagförslaget medgivits rätt att tillsätta polisenämnd, skall tillsätta dylikt organ, skulle sannolikt mångenstädes komma att bliva föremål för stora meningsskiljaktigheter. Ur såväl kostnadssynpunkt som eljest ur samhälleliga synpunkter är enligt vårt förmenande polisväsendet en så betydande och viktig del av de kommunala institutionerna, att det icke bör stå en kommun, som bildar särskilt polisdistrikt, fritt att alltefter eget gottfinnande genom polisenämnd taga den befattning med polisväsendet, som avses i här ifrågakvarande del av det föreliggande lagförslaget.

Ifråga om rena landskommuner samt våra minsta städer och stadsliknande samhällen, där polisväsendet är av mindre omfattning, torde här berörda fråga icke vara av större betydelse. Desto mera framträdande torde emellertid olägenheterna med här avsedda bestämmelse i 12 § av lagförslaget komma att visa sig ifråga om större och medelstora städer och köpingar. Detta synes oss särskilt gälla beträffande det stora antal städer med en folkmängd understigande 10,000 invånare, som ej skulle äga rätt att utse ledamöter i polisstyrelse och sålunda ej heller på denna väg kunna utöva inflytande på polisväsendet. För dylika städer och större köpingar synes den föreslagna reformen icke komma att erhålla den betydelse, som avsetts ifråga om den kommunala representa-

tionens inflytande på polisväsendet, därest icke tillsättandet av polisenämnd göres obligatoriskt för deras vidkommande.

Ett åläggande för en kommun i nu berörda avseende synes emellertid icke böra ifrågakomma annat än beträffande samhällen av sådan storlek, att polisväsendet icke är av alltför ringa omfattning. Vid övervägande av denna fråga hava vi stannat vid att föreslå en undre gräns av 4 000 invånare. Denna gräns har synt oss lämplig bl. a. med hänsyn till att samma gräns valts ifråga om rätt för städer att tillsätta borgmästare.

Under åberopande av det anförda få vi hemställa,

att 12 § 1 mom. första stycket i Kungl. Maj:ts förslag till lag om polisväsendet i riket må erhålla följande lydelse:

»I kommun, som bildar eget polisdistrikt, må polisenämnd tillsättas; dock är stad och köping, vars invånarantal uppgår till minst 4 000, skyldig att tillsätta dylik nämnd.»

Stockholm den 1 april 1925.

A. W. Pettersson.
Köping.

Anders Andersson,
Falkenberg.

Helge Bäcklund.

J. V. Mårtenson.
